

Parlamentul
Republicii Moldova

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Metodologiei de tehnică legislativă aplicată la redactarea proiectelor de acte normative

---

În temeiul art. 13 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr. 797/1996,

Biroul permanent al Parlamentului adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. – Se aprobă Metodologia de tehnică legislativă aplicată la redactarea proiectelor de acte normative, prezentată în anexă.

Art. 2. – Secretarul general al Parlamentului va asigura editarea Metodologiei de tehnică legislativă aplicată la redactarea proiectelor de acte normative și distribuirea acestora către subiecții implicați în procesul legislativ.

Art. 3. – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

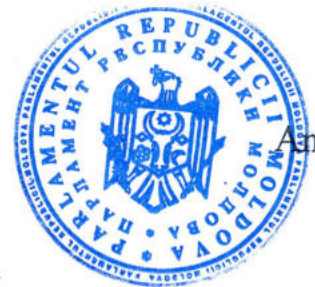
PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

IGOR GROSU

Chișinău, 2 februarie 2022.

Nr. 3.

METODOLOGIE DE TEHNICĂ LEGISLATIVĂ aplicată la redactarea proiectelor de acte normative

Potrivit art. 2 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, se consideră tehnică legislativă totalitatea normelor, metodelor și procedeele care definesc părțile constitutive ale actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia, a procedeele tehnice privind modificarea, publicarea și republicarea, rectificarea actului normativ, a normelor care reglementează intrarea în vigoare, încetarea acțiunii actului normativ, precum și a normelor privind limbajul și stilul actului normativ. Normele de tehnică legislativă sunt menite să asigure forma sistemică și coordonată a conținutului reglementărilor juridice și sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de acte normative.

Fiecărui tip de act normativ îi corespund o prezentare și o serie de formulări standard. Exprimarea succintă a ideilor-cheie ale unui text este caracteristica unui bun stil legislativ, deoarece, în multe cazuri, frazele explicative, menite să faciliteze înțelegerea de către cititor, pot crea probleme de interpretare.

Din prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative derivă un șir de reguli obligatorii pentru toate instituțiile/autoritățile implicate în elaborarea, examinarea și redactarea actelor normative în ceea ce privește aspectele de tehnică legislativă.

Prezenta metodologie se bazează pe normele de tehnică legislativă, pe principiile generale de redactare și conține un șir de reguli cu caracter practic mai detaliate, care au scopul de a contribui, în ansamblu, la asigurarea calității actelor normative.

I. STILUL ACTELOR NORMATIVE ȘI UNITATEA TERMINOLOGICĂ

1. Noțiunea „acte normative” este una generică, care înglobează în sine mai multe tipuri de acte, de aceea se utilizează fie sintagma „acte normative”, fie, după caz, specificarea concretă a actului – lege, hotărâre, ordonanță etc.

2. Lexicul și structura enunțurilor trebuie să respecte normele actuale ale limbii literare și ale stilului oficial administrativ.

3. Conținutul proiectului de act normativ se expune într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație.

4. Se evită folosirea regionalismelor, a cuvintelor și expresiilor nefuncționale, idiomatice.

5. Nu se recomandă ca denumirea unui proiect de act normativ nou să fie identică cu cea a altui act normativ în vigoare.

Excepție constituie proiectele de acte normative cu denumiri generice, de tipul „Lege pentru modificarea unor acte normative”, „Lege privind importul unor bunuri”, „Lege privind importul unui mijloc de transport”.

6. Dacă o noțiune sau un termen poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestora în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie.

Noțiunile și termenii se definesc la începutul dispozițiilor generale și se expun, de regulă, în ordine alfabetică. În anumite situații, dacă în viziunea autorilor proiectului este imperios ca noțiunile și termenii să fie expuși în ordinea importanței lor, se aplică acest criteriu. Numerotarea noțiunilor și a termenilor definiți nu este obligatorie.

Dacă în proiectele de acte normative se instituie noțiuni definite și în alte acte normative, necesitatea redefinirii acestora se justifică în nota informativă la proiect.

7. Textul articolelor/punctelor trebuie să aibă un caracter dispozitiv (normativ), să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.

8. Dispozițiile de conținut ale actului normativ se redau astfel încât să asigure o succesiune logică a soluțiilor normative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ.

9. În dispozițiile de conținut ale actului normativ, verbele se utilizează, de regulă, la timpul prezent, forma afirmativă, iar în dispozițiile finale – la timpul viitor.

10. Se utilizează o terminologie constantă și uniformă, în corespundere cu celelalte acte normative, cu legislația Uniunii Europene și cu alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte. La transpunerea actelor Uniunii Europene în legislația națională, în cazurile ce pot crea confuzii, terminologia utilizată în actele Uniunii Europene are prioritate.

11. Asigurarea caracterului omogen al unui act normativ presupune și coordonarea lui cu alte acte normative întru evitarea suprapunerilor și contradicțiilor în cadrul aceluiași domeniu.

12. Exprimarea prin sigle și abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea lor în text, la prima folosire.

13. În conformitate cu normele ortografice ale limbii române actuale, în actele normative se vor respecta normele de scriere cu *ă* și *sunt*.

14. Pentru indicarea momentului intrării în vigoare a actului normativ se recomandă utilizarea cuvintelor „*la expirarea a*”, urmată de perioada rezervată pentru intrarea în vigoare a actului, după următorul exemplu „... *intră în vigoare la expirarea termenului de 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova*”, sau se indică data exactă a intrării în vigoare. Nu este corectă formularea de tipul „... *intră în vigoare în termen de două luni de la data publicării...*”.

II. REFERIREA LA UN ACT NORMATIV

15. Referințele la alte acte normative se vor evita, astfel ca norma juridică să fie înțeleasă prin ea însăși, fără ca cititorul să fie nevoit să consulte alte acte

normative. Însă când trimiterile sunt necesare, acestea trebuie să desemneze actul normativ sau dispoziția concretă la care se face referire.

16. Referința la un act normativ se expune conform următorului model: tipul actului (lege, hotărâre, ordin etc.), numărul, ca element de identificare, anul în care a fost adoptat, aprobat sau emis și denumirea actului normativ. Numărul și anul adoptării, aprobării sau emiterii se redau despărțite printr-o bară oblică.

De exemplu:

❖ *„Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative”;*

❖ *„Prin derogare de la prevederile art. 131 din Codul fiscal nr. 1163/1997, informațiile aferente executării prezentei legi se vor prezenta doar la solicitarea Autorității Naționale de Integritate, a Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și a subiectului declarării voluntare.”*

Dacă denumirea actului normativ începe cu un substantiv la genitiv, referința se va face după următorul model:

❖ *„Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017”.*

În cazul codurilor, dacă referința este una generală, fără trimitere la un element structural al acestora, numărul și anul adoptării nu se indică.

De exemplu:

❖ *„Contractul de delegare a gestiunii este contract administrativ și cade sub incidența prevederilor Codului administrativ.”*

Sintagma „*al Republicii Moldova*” din denumirea codurilor se exclude atât în cazul referinței generale („... conform **Codului muncii**”), cât și în cazul trimiterii la un element structural al codului („... în temeiul **art. 4 din Codul educației nr. 152/2014**”).

În cazul trimiterii la Constituție se indică denumirea deplină a actului: **„Constituția Republicii Moldova”**.

În cazul trimiterii la Regulamentul Parlamentului se indică și legea prin care acesta a fost adoptat.

De exemplu:

❖ *„În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și al art. 37 alin. (1) din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797/1996...”*

17. Într-o enumerare de referințe, denumirea elementelor structurale ale actului normativ nu se repetă. De exemplu: **„alin. (1) și (2)”**, dar nu **„alin. (1) și alin. (2)”**.

Dacă se face referință la mai mult de două elemente structurale consecutive, enumerarea se redă după următorul exemplu: **„art. 2–4”**.

Dacă se face referință la trei elemente structurale neconsecutive, ultimul element se leagă prin conjuncția *și*. De exemplu: **„art. 2, 7 și 14”**.

18. Sursa de publicare se va expune conform următorului model: denumirea sursei, anul publicării, numărul sursei, numărul articolului.

De exemplu:

❖ „*Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 7–17, art. 34*”.

Menționăm că Monitorul Oficial al Republicii Moldova a devenit sursă oficială de publicare a actelor normative începând cu luna iunie 1994, anterior fiind alte surse de publicare (Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului RSSM – 1986–1990; Monitorul Oficial – 1990–1992; Monitorul Parlamentului Republicii Moldova – 1992–1994).

III. ELEMENTELE STRUCTURALE DE BAZĂ ALE ACTELOR NORMATIVE

19. Elementul structural de bază al legilor, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova și al actelor normative ale Adunării Populare a Găgăuziei este **articolul**. Denumirea articolului cuprinde cuvântul „*Articolul*” și numărul de ordine al acestuia.

20. Articolele se ordonează consecutiv, după numere, exprimate, de regulă, prin cifre arabe, începând cu primul și terminând cu ultimul.

21. Dacă actul normativ conține un singur articol, acesta nu se numerotează, iar formula utilizată este „*Articol unic*”.

22. Articolul poate fi divizat în alineate. Alineatele sunt însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, luate între paranteze rotunde. Alineatul poate fi divizat în litere, care sunt însemnate succesiv cu litere latine mici, urmate de o paranteză.

23. În cazul unei structuri complexe a actului normativ, alineatul poate fi divizat mai întâi în puncte însemnate cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de o paranteză. La rândul lor, punctele pot fi divizate în litere, însemnate succesiv cu litere latine mici, urmate de o paranteză. În caz de necesitate, literele pot avea diviziuni care fie sunt însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de punct, sau exprimate prin cifre romane mici, luate între paranteze, fie sunt precedate de liniuță și încep din rând nou.

Liniuțele se recomandă a fi utilizate doar la epuizarea celorlalte elemente structurale, deoarece referința ulterioară la acestea poate cauza anumite dificultăți.

24. Elementul structural de bază al hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate, ale autorităților publice autonome, ale autorităților unității teritoriale autonome cu statut juridic special și ale autorității administrației publice locale este **punctul**.

25. Asteriscul „*” este un semn grafic care indică trimiterea la o notă, de aceea nu se utilizează pentru însemnarea unui element de structură al conținutului actului normativ.

26. Notele de subsol nu reprezintă elemente de structură ale actului normativ, fapt pentru care nu se vor utiliza note de acest fel, conținutul lor urmând a fi integrat în textul proiectului de act normativ.

IV. GRUPAREA ELEMENTELOR STRUCTURALE ALE ACTELOR NORMATIVE

27. În funcție de complexitatea actului normativ, elementele structurale ale acestuia pot fi grupate după cum urmează:

a) articolele și punctele – în secțiuni, însemnate succesiv cu numere ordinare exprimate prin cifre arabe. În cazul unor acte normative complexe, articolele și punctele pot fi grupate mai întâi în paragrafe și/sau subsecțiuni;

b) secțiunile – în capitole, însemnate succesiv cu numere ordinare exprimate prin cifre romane;

c) capitolele – în titluri, însemnate succesiv cu numere ordinare exprimate prin cifre romane;

d) în cazul actelor normative complexe, titlurile pot fi grupate în părți sau cărți, însemnate succesiv cu numere ordinare scrise cu litere.

Articolele, subsecțiunile, secțiunile, capitolele, titlurile, părțile și cărțile se indică prin utilizarea cuvintelor „*Articolul*”, „*Subsecțiunea*”, „*Secțiunea*”, „*Capitolul*”, „*Titlul*”, „*Partea*” și, respectiv, „*Cartea*”, urmate de numărul acestora. Paragraful se indică prin semnul grafic „§”.

28. Punctele, de regulă, nu se intitulează. Elementele structurale complexe ale actului normativ – paragrafele, subsecțiunile, secțiunile, capitolele, titlurile, părțile și cărțile – se intitulează și nu se constituie dintr-un singur articol/punct, paragraf, subsecțiune, secțiune, capitol, titlu și, respectiv, parte.

V. ENUMERĂRILE ÎN TEXT

29. Dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului latin, și nu prin liniuțe sau alte semne grafice.

30. O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi.

31. Dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicație separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct, care să urmeze ultimei enumerări.

32. Substantivele, cu excepția celor proprii, și toate celelalte părți de vorbire se scriu cu inițială mică după două puncte, în debutul enumerărilor subsumate.

De exemplu:

❖ „*Articolul 9. Structura și efectivul-limită*

(1) *Inspectoratul General de Carabinieri are următoarea structură:*

a) *Comandamentul General;*

b) *direcții regionale;*

c) *unități militare;*

d) *subdiviziuni cu destinație specială;*

e) *subdiviziuni de suport operațional.*”

VI. NUMEROTAREA ȘI DENUMIREA CAPITOLELOR ȘI A CELORLALTE GRUPĂRI DE ARTICOLE

33. Capitolele, titlurile, părțile și cărțile se numerează cu cifre romane, în succesiunea pe care o au în structura actului normativ din care fac parte. Secțiunile, subsecțiunile, articolele și paragrafele se numerează cu cifre arabe.

De exemplu:

„TITLUL II
PERSOANELE

Capitolul I
PERSOANA FIZICĂ

Secțiunea 1
Dispoziții generale

Articolele 17–31

Secțiunea a 2-a
Tutela și curatela minorilor

Articolele 32–48

Secțiunea a 3-a
Măsurile de ocrotire contractuale și judiciare

Subsecțiunea 1
Dispoziții comune

Articolele 48¹–48⁹

Subsecțiunea a 2-a
Asistența la luarea deciziei

Articolele 48¹⁰–48¹¹

Subsecțiunea a 3-a
Mandatul de ocrotire în viitor

§1. Dispoziții comune

Articolele 48¹²–48²²

§2. Mandatul autentic

Articolele 48²³–48²⁵”.

34. În cazul în care se abrogă o parte (carte), un titlu, un capitol, o secțiune, un articol/punct, un alineat/subpunct sau o subdiviziune a acestuia, numerotarea elementelor structurale rămase nu se modifică.

Atunci când actul normativ se completează cu un element structural nou care trebuie plasat după un element abrogat, elementului nou i se atribuie numărul imediat următor numărului elementului abrogat sau, dacă acest lucru nu este posibil, numărul elementului imediat anterior celui abrogat cu indicele corespunzător.

Renumerotarea elementelor structurale ale actului normativ se efectuează la republicarea actului respectiv.

VII. ANEXELE

35. În anexele la actele normative (regulamente, metodologii, instrucțiuni etc.) nu este necesară dublarea conținutului clauzei de adoptare.

36. Deoarece anexele sunt parte integrantă a actului normativ, au natura și forța juridică a acestuia, textele de tipul „prevăzută în anexă ca parte integrantă din prezenta hotărâre” se redactează utilizând, după caz, următoarele formule: „prevăzută în anexă”, „conform anexei”, „stabilită în anexă”.

De exemplu:

❖ „Se aprobă Strategia națională privind managementul deșeurilor radioactive pentru anii 2017–2026, **prevăzută în anexa nr. 1.**”

❖ „(2) În sensul alin. (1), autoritatea contractantă are următoarele obligații:

a) de a-și face cunoscută intenția de a achiziționa respectivele servicii fie prin publicarea unui anunț de participare, **conform anexei nr. 3**, fie prin intermediul unui anunț de intenție, **conform anexei nr. 3**, valabil în mod continuu;”

❖ „(3) Schema de obligații în domeniul eficienței energetice prevăzută la art. 8 se descrie cu respectarea cerințelor **stabilite** în pct. 4 din anexa nr. 2, indicând-se cantitatea totală cumulată a economiilor de energie realizate și modalitatea în care economiile de energie vor fi atinse.”

37. Dacă un act normativ cu o singură anexă se completează cu altă/alte anexe, prima modificare se va expune în felul următor: „**Anexa la lege (hotărâre) devine anexa nr. 1**”.

VIII. ACTE NORMATIVE DE MODIFICARE ȘI ABROGARE

38. Modificarea actului normativ se realizează printr-un act cu aceeași forță juridică ca a celui modificat.

39. Se interzice modificarea unui act de modificare, având în vedere că toate modificările introduse în actul normativ modificat au devenit corp comun cu acesta. În cazul în care sunt necesare noi modificări, se modifică actul inițial/de bază.

40. Modificarea actului normativ constă în schimbarea oficială a textului actului, inclusiv a dispozițiilor finale sau tranzitorii, realizată prin modificări, excluderi sau completări ale unor părți din text. Prin urmare, nu este necesară referința la completare, deoarece modificările includ și completări.

41. La operarea modificărilor în cadrul unui act normativ se recomandă substituirea integrală a elementelor structurale ale acestuia, și nu introducerea și excluderea de enunțuri, sintagme sau cuvinte.

42. Pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a actului normativ se indică expres actul normativ vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizând-se sintagma „*se modifică după cum urmează:*”, urmată de redarea modificărilor.

43. În cazul expunerii în redacție nouă a conținutului unui element structural se va utiliza sintagma „*va avea următorul cuprins:*”, urmată de redarea textului nou, iar în cazul operațiunii de completare cu un element structural nou se va utiliza sintagma „*... se completează cu „...” cu următorul cuprins:*”.

De exemplu:

❖ „*alineatul (1) se completează cu litera e) cu următorul cuprins:*”

44. Când se modifică un singur articol (sau o literă, punct sau liniuță din cuprinsul acestuia), o anexă dintr-o lege sau hotărâre, **în titlul actului** de modificare apar și cuvintele „*articol*”, „*anexă*” (dar nu și cuvintele „*litera*”, „*punctul*” sau „*liniuța*”).

De exemplu:

❖

„*L E G E*

*pentru modificarea articolului 96 din Codul fiscal
nr. 1163/1997*

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articol unic. – La articolul 96 litera b) din Codul fiscal nr. 1163/1997 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 8 februarie 2007), cu modificările ulterioare, liniuța a cincea va avea următorul cuprins:”

45. La legi și hotărâri de modificare, după paranteza în care se indică sursa publicării se adaugă precizarea „*, cu modificările ulterioare,*” (cu excepția cazurilor când nu există modificări după data publicării sau republicării).

46. Pentru modificarea elementelor structurale ale unui act normativ se utilizează următoarele verbe: „*se substituie*” (când o unitate lingvistică o înlocuiește pe alta), „*se introduce*” (când o unitate lingvistică se introduce după o altă unitate lingvistică) și „*se completează*” (când unitatea lingvistică se introduce la final sau când un element structural se completează cu unul sau mai multe elemente structurale subsumate). În cazul completării actului normativ cu un element

structural nou nu se menționează după care articol, punct, alineat, literă etc. se amplasează acesta sau pe care dintre acestea le precedă.

De exemplu:

❖ „La articolul 3, cuvintele „posesorului și” se **substituie** cu textul „proprietarului și/sau”.”

❖ „la litera b), după cuvintele „despre accidentul de autovehicul” se **introduce** textul „(cu excepția accidentelor pasibile de documentarea prin procedura de constatare amiabilă a accidentului de autovehicul)”;

❖ „La articolul 243, dispozițiile alineatelor (1) și (2) se **completează** cu textul „, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”.”

❖ „Articolul 49 se **completează** cu alineatele (6²)–(6⁵) cu următorul cuprins:”.

În dispozițiile de modificare, de regulă, nu se utilizează cuvintele „în final”.

47. Dacă se modifică un singur act normativ, modificările se expun în ordinea elementelor structurale din actul normativ supus modificării.

Dacă se modifică mai multe acte normative, modificările se expun, de regulă, în ordinea cronologică a datei adoptării/aprobării actelor normative modificate.

În cazul modificării unei legi de bază și, respectiv, a legilor conexe, se expun mai întâi modificările din legea de bază, iar modificările în legile conexe se expun în ordinea cronologică a datei adoptării legilor respective.

Referințele la prevederile care se propun spre modificare se indică în ordine descrescătoare: articol, alineat, literă (respectiv punct, subpunct etc., pentru alte acte normative).

48. În legea de modificare a mai multor acte normative, fiecărui act normativ i se consacră un articol însemnat cu un număr ordinar exprimat prin cifre romane și urmat de punct.

Diviziunile acestor articole se însemnează cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de punct.

49. Când modificarea presupune o substituie utilizăm următorii termeni:

„**cuvânt**”, respectiv, „**cuvinte**” – dacă în structura vizată nu sunt prezente și alte semne grafice (cifră, virgulă, paranteze, ghilimele, bară oblică);

„**text**” – dacă structura e formată dintr-un cuvânt/cuvinte și cel puțin un semn grafic;

„**sintagmă**” – dacă structura reprezintă o îmbinare stabilă (denumirea unui minister, a unei agenții, bănci, a unui sistem etc.);

„**enunț**” – dacă structura reprezintă o propoziție sau o frază.

De exemplu:

❖ „la alineatul (2), după **cuvintele** „organ de urmărire penală” se **introduce textul** „, procuror, organ de constatare””

❖ „Articolul 28:

la alineatul (1), **enunțul** al doilea va avea următorul cuprins: „Proprietarul terenului riveran dobândește de asemenea terenul lăsat de apele curgătoare care s-au retras treptat de la țărmul respectiv.””;

la alineatul (2), **textul** „râuri,” se exclude, iar după **cuvintele** „de alte” se introduce **cuvântul** „asemenea””;

la alineatul (3), **cuvântul** „importantă” se substituie cu **cuvintele** „de mal din teren””.

50. Modificările de tipul „în cuprinsul legii, **cuvintele** ... se substituie cu **cuvintele** ...” nu sunt recomandate atunci când acestea atrag alte modificări – forma substantivelor, a verbelor, a adjectivelor, a pronumelor de care sunt legate cuvintele ce se modifică – neprevăzute inițial.

De exemplu, dacă cuvântul „deținător” se substituie cu cuvântul „persoană”, atunci îmbinarea „primul deținător” trebuie să devină „prima persoană”, „deținătorul specificat” – „persoana specificată” etc.

51. Atunci când modificările în textul legii/articolului nu atrag după sine alte modificări, prevederile se expun după cum urmează:

a) dacă un cuvânt și/sau o sintagmă prezente în textul legii/articolului la diferite forme gramaticale (singular și plural, nominativ-acuzativ și genitiv-dativ, articulat și nearticulat, cu articol hotărât și cu articol nehotărât) se substituie cu alt cuvânt și/sau, respectiv, cu altă sintagmă, norma de modificare se va expune conform următoarelor exemple:

❖ „În textul Legii nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 59–61, art. 200), cu modificările ulterioare, **sintagma** „Ministerul Sănătății”, la orice formă gramaticală, se substituie cu **sintagma** „Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale” la forma gramaticală corespunzătoare.”

❖ „92. Articolul 28:

în textul articolului, **cuvântul** „depoziții”, la orice formă gramaticală, se substituie cu **cuvântul** „declarații” la forma gramaticală corespunzătoare;”;

b) dacă un cuvânt și/sau o sintagmă prezente în textul legii/articolului la o singură formă gramaticală se substituie cu alt cuvânt și/sau, respectiv, cu altă sintagmă, norma de modificare se va expune conform următoarelor exemple:

❖ „În textul Legii nr. 264/2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 172–175, art. 839), cu modificările ulterioare, **sintagma** „Ministerul Sănătății” se substituie cu **sintagma** „Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale”.”

❖ „În denumirea și în textul articolului 14, **cuvântul** „înfierii” se substituie cu **cuvântul** „adopției”.”.

52. Dacă un număr este format din două sau mai multe cifre, pentru identificarea acestuia în actele normative de modificare se folosește cuvântul „cifrele”, și nu „cifra”.

53. Abrogarea, la fel ca și modificarea, impune transformări legislative, având semnificația suprimării unui act normativ. Conform tehnicii abrogării exprese, actele normative ce se abrogă printr-un act ulterior sunt menționate în ordinea publicării. În cazul în care printr-o lege se abrogă acte normative de diferite categorii (de exemplu, atât o lege, cât și o hotărâre a Parlamentului), în textul de abrogare acestea se vor expune cu respectarea ierarhiei lor (mai întâi legea, apoi hotărârea).

54. Pentru exprimarea normativă a intenției de scoatere din vigoare a unor prevederi, în cazul elementelor structurale ale actului normativ se utilizează verbul „*se abrogă*”, iar în cazul eliminării unor cuvinte, sintagme, enunțuri se utilizează verbul „*se exclud*”.

55. În cazul abrogării unui act normativ se abrogă în mod implicit și actele normative de modificare sau de completare a acestuia.